

[Mølgaard]

der har indgået forlig. Firkløveret, som det vist er, idet et par partier blot er blevet udskiftet, lever øjensynlig videre under nye former.

Om diskrimination skal jeg blot referere til, at vi også er ængstelige for denne diskrimination, og de kræfter, der arbejder imod diskrimination inden for firkløveret, vil vi støtte på det stærkeste.

Vi nærer nogen ængstelse over for, om der ikke de facto, om end ikke direkte lovforekrevet, vil ske en begrænsning i den rimelige måde, hvorpå der nu bødes lidt på urimelighederne i økonomivurderingen. Udvalgsarbejdet kan forhåbentlig skaffe os vished for, at vor ængstelse i den retning er overdrevet, men indtil dokumentation foreligger, må vi forbeholde os vores stilling.

Vi vil endvidere gerne have på det rene, om ikke socialindkomstbegrebets indførelse i en række tilfælde skaber ulykker for den enkelte og samfundet i form af mindre velfærd for en højere pris. Jeg tænker her på, om institutionsanbringelse i nogle tilfælde fremskyndes, eller om der ydes ekstra tilskyndelse hertil for forskellige grupper handicappede med alle de ulykker, dette indebærer, når det ikke er nødvendigt eller ønsket, og dertil hørende merudgifter for det offentlige tilmed. Jeg skal ikke lægge skjul på, at radiomedarbejderen hr. Oluf Lauths udtalelser på det seneste har gjort indtryk på mig. De er efter min opfattelse ikke helt ude på landet, et emne, der for øvrigt også er hr. Bent Hansens i Danmarks Radio. Vi må høre nærmere om konsekvensen og på dette område analysere, veje og vurdere, inden vi tager endelig stilling. Vi forbeholder os at stille ændringsforslag. Men lad mig understrege som vort grundlæggende synspunkt på dette område, at der er overdrev også på dette område i dag, overdrev, der trænger til lugning. Vi vil blot sikre os, at det bliver ukrudt og intet andet, der bortryddes herved.

Lad mig afslutningsvis bemærke, at programklæringerne fra regeringens side om senere faser i socialindkomstbegrebets udvikling kræver nærmere konkretisering før stillingtagen, men vi vil være til at tale med, hvis der er fornuft og rimelighed i videre skridt ad vejen. Men hvorfor i alverden dog ikke reformere skattesystemet, og hvorfor ikke gøre det nu? Hvorfor i alverden ikke reformere Danmark? Ja, dertil kræves åben-

bart en reform af socialdemokratiet, og den kommer ganske åbenlyst ikke uden et vælgertryk, der også manifesterer sig på valgdagen som et mene mene tekel til regeringen og socialdemokratiet ved øget tilslutning til reformvillige partier og ved svigtende tilslutning til det konservative kongelige socialdemokrati, der i vid, vid udstrækning ikke tør dagligdagen, men kun lover og lover tomt op mod valgdage. Forstå det, hvem der kan!

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.30.

Mødet udsat kl. 18.22

Mødet genoptaget kl. 19.30

Forhandlingen genoptoges.

Nathalie Lind (V):

Jeg har lyst til efter at have hørt debatten om disse forslag at sige lidt om principperne og sige lidt om den linje, der er i dem, og det, der peger bagud.

Indtil vi fik bistanstloven, havde vi lov om offentlig forsorg, hvis ydelser byggede på et transsprincip. Hjælpen blev ydet efter en i almindelighed ret snæver vurdering af, om ansøgeren havde behov for hjælp, og den hjælp, der blev ydet, blev udmålt på et langt mere beskedent niveau, end vi kender i dag.

Men der var dog visse grupper, over for hvem man brugte et lempeligere transskriterium. Det var efter forsorgsloven bl. a. mennesker, der var ramt af tuberkulose, datidens svøbe. Den samme forståelse for mennesker, der var særlig vanskeligt stillet, kom til udtryk ved, at man i 1960'erne indførte en regel i forsorgsloven om, at de forældre, der i deres hjem forsørgede et blindt barn – man forudsatte, de var i trang – kunne få en årlig understøttelse, der svarede til en fars normalbidrag. I slutningen af 1960'erne, i 1967, blev dette ændret til, at hjælpen kunne ydes til alle børn med fysiske eller psykiske lidelser, der blev forsørgt i hjemmet. Der kunne da ydes et tilskud til dækning af disse udgifter, men der skulle fortsat være tale om en transgsbedømmelse.

Men i 1969 skete der en afgørende og efter min mening uhyre vigtig ændring, en æn-